

cia de que se reúna ese número de Estados ponse de manifesto o propósito de dota-la nova Corte do apoio e da lexitimidade suficientes para que poida actuar eficazmente en nome da comunidade internacional.

En España, o Parlamento manifestou o seu claro apoio ó proceso de elaboración do Estatuto en varias ocasións e, de forma moi particular, coa aprobación dunha extensa proposición non de lei na Comisión de Asuntos Exteriores do Congreso dos Deputados, de data de 24 de xuño de 1998, na que se fixaron pautas precisas para a negociación por parte da delegación española. Finalmente, o noso país subscribiu o Estatuto en Roma o 18 de xullo de 1998.

V

En suma, o contido do Estatuto de Roma abrangue tanto os aspectos orgánicos, funcionais e procesuais da Corte Penal Internacional, como o alcance da súa xurisdicción, configurándose como un instrumento novo e independente, dunha trascendencia sen precedentes para a orde xurídica internacional. Esta lei orgánica vén a autoriza-la prestación do consentimento do Estado, de conformidade co previsto no artigo 93 da Constitución, para os efectos de ratifica-lo Estatuto. Esta autorización exprésase no único artigo que contén a lei, ó que se xunta unha declaración na que se manifesta a disposición de España a recibir persoas condenadas pola Corte nos establecementos penitenciarios do noso país sempre que a duración da pena de prisión imposta non exceda da máxima admitida pola nosa lexislación, declaración permitida expresamente no artigo 103 do Estatuto, ó tempo que necesaria polas previsións do artigo 25.2 da Constitución, que esixe que as penas privativas de liberdade e as medidas de seguridade estean orientadas á reeducación e reinserción social do condenado.

En fin, mediante a ratificación do Estatuto que por esta lei orgánica se autoriza, España sitúase entre os países que contribuirán inicialmente, coa súa participación no proceso de institución da nova Corte e elaboración dos preceptivos instrumentos de desenvolvemento, ó establecemento dunha orde internacional máis xusta, baseada na defensa dos dereitos humanos fundamentais. O concurso activo na creación da Corte Penal Internacional é, así, unha oportunidade histórica para reitera-la firme convicción de que a dignidade da persoa e os dereitos inalleables que lle son inherentes constitúen o único fundamento posible da convivencia en calquera das estruturas políticas, estatais ou internacionais.

Artigo único.

Autorízase a ratificación do Estatuto de Roma da Corte Penal Internacional, asinado por España o 18 de xullo de 1998.

Disposición adicional única.

Para efectos do previsto na letra b) do número 1 do artigo 103 do Estatuto, autorízase a formulación da seguinte declaración:

«España declara que, no seu momento, estará disposta a recibir persoas condenadas pola Corte Penal Internacional, coa condición de que a duración da pena imposta non exceda do máximo máis elevado previsto para calquera delicto consonte a lexislación española.»

Disposición derradeira única.

Esta lei orgánica entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 4 de outubro de 2000.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

18136 *REAL DECRETO LEI 9/2000, do 6 de outubro, de modificación do Real decreto lexislativo 1302/1986, do 28 de xuño, de avaliación de impacto ambiental.* («BOE» 241, do 7-10-2000.)

Un dos principios básicos que debe informar toda política ambiental é o da prevención. Por esta razón, os sucesivos programas das Comunidades Europeas sobre ambiente viñeron insistindo en que a mellor maneira de actuar nesta materia é tratar de evitar, con anterioridade á súa produción, a contaminación ou os danos ecolóxicos, máis que combater posteriormente os seus efectos.

Neste sentido, a Directiva 85/337/CEE, do 27 de xuño, relativa á avaliación das repercusións de determinados proxectos públicos e privados sobre o ambiente, representou o instrumento xurídico que mellor resposta daba a esta necesidade, integrando a avaliación de impacto ambiental na programación e execución dos proxectos dos sectores económicos de maior importancia, en consonancia co que establece o actual artigo 6 do Tratado Constitutivo da Comunidade Europea, segundo o cal as esixencias da protección do ambiente deben incluírse na definición e na realización das demais políticas e accións da comunidade, co obxecto de fomentar un desenvolvemento sostible.

A citada directiva comunitaria considera, entre outros aspectos, que os efectos dun proxecto sobre o ambiente deben avaliarse para protexe-la saúde humana, contribuir mediante un mellor contorno á calidade de vida, velar polo mantemento da diversidade de especies e conserva-la capacidade de reprodución do sistema como recurso fundamental da vida.

A incorporación da Directiva 85/337/CEE ó dereito interno estatal efectuouse mediante norma con rango de lei, ó aprobarse o Real decreto lexislativo 1302/1986, do 28 de xuño, de avaliación de impacto ambiental, do cal os preceptos teñen o carácter de lexislación básica estatal, a teor do disposto no artigo 149.1.23.^a da Constitución, sendo obxecto de desenvolvemento polo Real decreto 1131/1988, do 30 de setembro, que aprobou o regulamento para a execución do real decreto lexislativo citado.

Pola súa banda, as comunidades autónomas, de acordo coas competencias que lles recoñecen os respectivos estatutos de autonomía, desenvolveron a normativa básica de avaliación de impacto ambiental, ben mediante leis formais ou ben mediante disposicións regulamentarias, mesmo ampliando, en exercicio das citadas competencias, o ámbito material de aplicación da citada normativa.

Con posterioridade, a Directiva 97/11/CE, do Consello, do 3 de marzo, pola que se modifica a Directiva 85/337/CEE, introduciu diversas disposicións destinadas a clarificar, completar e mellora-las normas relativas ó procedemento de avaliación, e contén catro modificacións principais.

En primeiro lugar, a Directiva 97/11/CE amplía substancialmente o anexo I (proxectos suxeitos a avaliación de impacto obrigatoria), ó mencionar 21 categorías de proxectos en vez dos nove relacionados na Directiva 85/337/CEE. En segundo lugar, modifica o artigo 4, coa introducción dun procedemento que, baseándose nos criterios de selección do anexo III, permita determinar se un proxecto do anexo II debe ser obxecto de avaliación mediante un estudio caso por caso ou mediante limiares ou criterios fixados polos estados membros. En terceiro lugar, innova o artigo 5, posibilitando que, se o promotor ou titular do proxecto o solicita, a autoridade competente facilite a súa opinión sobre o contido e alcance da información que aquel debe subministrar. E, por último, incorpora á lexislación comunitaria, polo que se refire ás relacións entre estados membros, as principais disposicións do convenio sobre avaliación de impacto no ambiente nun contexto transfronteirizo, feito en Espoo (Finlandia), e ratificado por España o 1 de setembro de 1997.

O principal obxectivo destas puntuais modificacións, en especial do artigo 4, en liña coa xurisprudencia comunitaria establecida a partir da sentenza do 2 de maio de 1996 do Tribunal de Xustiza das Comunidades Europeas, é elimina-las dúbidas existentes sobre o alcance da transposición do denominado anexo II, ó confirmar que os estados non poden eximir por anticipado do procedemento de avaliación de impacto ambiental a bloques ou grupos enteiros de proxectos incluídos no citado anexo. Por esta razón, de non se estableceren, respecto a eles, limiares ou criterios que permitan coñecer a priori se é ou non necesaria a mencionada avaliación, a súa determinación debe facerse mediante un estudio caso por caso.

Para lle dar cumprimento ó mandato comunitario, e sen prexuízo de que nun futuro próximo sexa necesario regula-las avaliacións estratéxicas de plans e programas, dado que xa existe no ámbito comunitario unha proposta de directiva sobre a que o pasado 30 de marzo se adoptou a posición común (CE) 25/2000, este real decreto lei ten por obxecto incorporar plenamente ó noso dereito interno a Directiva 85/337/CEE, coas modificacións introducidas pola Directiva 97/11/CE.

Con este fin, modifícase o artigo 1 do Real decreto legislativo 1302/1986, incluíndo xunto á avaliación de impacto ambiental obrigatoria de determinados proxectos, que se incorporan no anexo I, a daqueles outros proxectos incluídos no anexo II, que se someterán ou non a avaliación de impacto ambiental tras un estudio que se debe facer caso por caso, en función dos criterios específicos que no texto se detallan.

Igualmente, en aplicación das modificacións establecidas na nova directiva comunitaria, o artigo 2 regula expresamente a posibilidade de solicitar con carácter previo á súa elaboración a opinión do órgano ambiental en relación co alcance do estudio de impacto ambiental, e o artigo 6 introduce as novas esixencias establecidas para a avaliación de impacto ambiental de proxectos nun contexto transfronteirizo.

Pola súa banda, inclúense no artigo 5 do real decreto legislativo os cambios necesarios para adapta-la lexislación estatal ós criterios recollidos na sentenza do Tribunal Constitucional, do 22 de xaneiro de 1998, que esixe a necesaria colaboración entre as distintas administracións públicas no exercicio das súas respectivas competencias. De igual maneira, no novo número 2 do

artigo 1 prevese que as comunidades autónomas, ó abeiro das súas competencias normativas en materia de ambiente, poidan establecer respecto dos proxectos do anexo II a obriga de os someter a avaliación de impacto ambiental ou fixar para eles limiares de conformidade cos criterios específicos do anexo III, facendo innecesario desta forma o estudio caso por caso.

Dado que a Comisión Europea interpuxo, o 14 de decembro de 1999 perante o Tribunal de Xustiza das Comunidades Europeas, unha demanda contra o Reino de España pola inadecuada incorporación da Directiva 85/337/CEE, por non incluí-lo Real decreto legislativo 1302/1986, dentro do seu ámbito de aplicación, varios dos grupos de proxectos que figuraban no anexo II da norma comunitaria, e que, así mesmo, o 15 de setembro de 2000 presentou unha nova demanda pola non transposición da Directiva 97/11/CE no prazo nela fixado, resulta xustificada a regulación desta materia mediante real decreto lei, de acordo co establecido no artigo 86.1 da Constitución.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Medio Ambiente, de acordo co Consello de Estado, en uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión celebrada o día 6 de outubro de 2000,

DISPÓÑO:

Artigo único. *Modificacións que hai que introducir no Real decreto legislativo 1302/1986, do 26 de xuño, de avaliación de impacto ambiental.*

Un. Modifícanse os artigos 1, 2, 4.2, 5, 6 e 7 do Real decreto legislativo 1302/1986, do 28 de xuño, de avaliación de impacto ambiental, que quedan redactados nos seguintes termos:

«Artigo 1.

1. Os proxectos, públicos ou privados, consistentes na realización das obras, instalacións ou de calquera outra actividade comprendida no anexo I do presente real decreto legislativo, deberán someterse a unha avaliación de impacto ambiental na forma prevista nesta disposición.

2. Os proxectos, públicos ou privados, consistentes na realización das obras, instalacións ou de calquera outra actividade comprendida no anexo II deste real decreto legislativo, só se deberán someter a unha avaliación de impacto ambiental na forma prevista nesta disposición, cando así o decida o órgano ambiental en cada caso. A decisión, que debe ser motivada e pública, axustarase ós criterios establecidos no anexo III.

O establecido no parágrafo anterior non será de aplicación a aqueles proxectos para os que a normativa das comunidades autónomas, no ámbito das súas competencias, ben esixa avaliación de impacto ambiental en todo caso, ben fíxese limiares, de acordo cos criterios do anexo III, para determinar cando tales proxectos se deben someter a avaliación de impacto ambiental.

Artigo 2.

1. Os proxectos que, segundo o artigo 1 do presente real decreto legislativo, se deban someter a avaliación de impacto ambiental, deberán incluír un estudio de impacto ambiental que conterá, polo menos, os seguintes datos:

a) Descrición xeral do proxecto e esixencias previsibles no tempo, en relación coa utilización do solo e doutros recursos naturais. Estimación dos

tipos e cantidade de residuos vertidos e emisións de materia ou enerxía resultantes.

b) Unha exposición das principais alternativas estudadas e unha xustificación das principais razóns da solución adoptada, tendo en conta os efectos ambientais.

c) Avaliación dos efectos previsibles directos ou indirectos do proxecto sobre a poboación, a fauna, a flora, o solo, o aire, a auga, os factores climáticos, a paisaxe e os bens materiais, incluído o patrimonio histórico-artístico e o arqueolóxico.

d) Medidas previstas para reducir, eliminar ou compensar los efectos ambientais significativos.

e) Programa de vixilancia ambiental.

f) Resumo do estudio e conclusións en termos facilmente comprensibles. Informe, se é o caso, das dificultades informativas ou técnicas atopadas na súa elaboración.

2. A Administración porá ó dispor do titular do proxecto os informes e calquera outra documentación que conste no seu poder cando resulte de utilidade para a realización do estudio de impacto ambiental.

Así mesmo, o órgano ambiental daralle ó titular do proxecto, por solicitude deste, a súa opinión en canto ó alcance específico, atendendo a cada tipo de proxecto, do estudio sinalado no número 1.

3. Os titulares de proxectos comprendidos no anexo II deberán presentar ante o órgano ambiental a documentación acreditativa das características, localización e potencial impacto do proxecto, co fin de que ese órgano poida adopta-la decisión a que se refire o artigo 1.2.»

«Artigo 4.2

No suposto de discrepancia entre ámbolos órganos resolverá, segundo a Administración que tramitase o expediente, o Consello de Ministros ou o órgano de goberno da Comunidade Autónoma correspondente, ou, se é o caso, o que esa comunidade determinase.

Artigo 5.

1. Para efectos do establecido neste real decreto legislativo e, se é o caso, na lexislación das comunidades autónomas, o Ministerio de Medio Ambiente será órgano ambiental en relación cos proxectos que deban ser autorizados ou aprobados pola Administración Xeral do Estado.

2. Cando se trate de proxectos distintos dos sinalados no número 1, será órgano ambiental o que determine cada Comunidade Autónoma no seu respectivo ámbito territorial.

3. Cando lle corresponda á Administración xeral do Estado formula-la declaración de impacto ambiental será consultado preceptivamente o órgano ambiental da Comunidade Autónoma na que se localice territorialmente o proxecto.

Artigo 6.

1. Cando un proxecto poida tener repercusións significativas sobre o ambiente doutro Estado membro da Unión Europea, seguirase o procedemento regulado no convenio sobre avaliación de impacto no ambiente nun contexto transfronteirizo, feito en Espoo (Finlandia) o 25 de febreiro de 1991, ratificado por España o 1 de setembro de 1997.

2. Para os efectos previstos no número anterior, o órgano ambiental que interveña na avaliación de impacto ambiental dos devanditos proxectos relacionarase co Estado afectado a través do Ministerio de Asuntos Exteriores.

Artigo 7.

Correspóndelles ós órganos competentes por razón da materia ou ós órganos que, se é o caso, designen as comunidades autónomas respecto dos proxectos que non sexan de competencia estatal, o seguimento e vixilancia do cumprimento da declaración de impacto. Sen prexuízo diso, o órgano ambiental poderá recadar información daqueles ó respecto, así como efectua-las comprobacións necesarias para verifica-lo cumprimento do condicionado.»

Dous. Introdúcese unha nova disposición adicional terceira no Real decreto legislativo 1302/1986, do 28 de xuño, de avaliación de impacto ambiental, co seguinte contido:

«Disposición adicional terceira.

Tratándose de proxectos, públicos e privados, que lle corresponda autorizar ou aprobar á Administración xeral do Estado e non suxeitos a avaliación de impacto ambiental conforme o previsto no presente real decreto legislativo, que, sen embargo, deban someterse a ela por indicalo a lexislación da Comunidade Autónoma onde deban executarse, a citada avaliación levarase a cabo de conformidade co procedemento abreviado que para tal efecto establece regulamentariamente o Estado.»

Tres. Introdúcese unha nova disposición derradeira terceira no Real decreto legislativo 1302/1986, do 28 de xuño, de avaliación de impacto ambiental, co seguinte contido:

«Disposición derradeira terceira.

Este real decreto legislativo ten o carácter de lexislación básica sobre protección do ambiente, de acordo co establecido no artigo 149.1.23 da Constitución.»

Catro. O anexo do Real decreto legislativo 1302/1986, do 28 de xuño, de avaliación de impacto ambiental, substitúese polo anexo I e introdúcese dous novos anexos II e III, cos contidos que figuran a continuación do presente real decreto lei.

Disposición adicional única.

O disposto neste real decreto lei entenderase sen prexuízo das atribucións doutros departamentos ministeriais no ámbito das súas respectivas competencias.

Disposición transitoria única. *Procedementos en curso.*

Este real decreto lei non se aplicará ós proxectos privados que á súa entrada en vigor se encontren en trámite de autorización administrativa.

Así mesmo, non se lles aplicará ós proxectos públicos que fosen xa sometidos a información pública nin a aqueles que, non estando obrigados a someterse ó dito trámite, fosen xa aprobados.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 6 de outubro de 2000.

JUAN CARLOS R.

ANEXO I

Proxectos recollidos no número 1 do artigo 1

Grupo 1. Agricultura, silvicultura, acuicultura e gandería

a) Primeiras repoboacións forestais de máis de 50 hectáreas.

b) Corta de arboredo con propósito de cambiar a outro tipo de uso do solo, cando non estea sometida a plans de ordenación e afecte a unha superficie maior de 20 hectáreas. Non se inclúe nesta letra a corta de cultivos arbóreos explotados a quenda inferior a cincuenta anos.

c) Proxectos para destinar terreos incultos ou áreas seminaturais á explotación agrícola intensiva, que impliquen a ocupación dunha superficie maior de 100 hectáreas, ou maior de 50 hectáreas no caso de terreos nos que a pendente media sexa igual ou superior ó 20 por cento.

d) Proxectos de xestión de recursos hídricos para a agricultura, con inclusión de proxectos de rega ou de drenaxes de terreos, cando afecten a unha superficie maior de 100 hectáreas. Non se inclúen os proxectos de consolidación e mellora de regadíos.

e) Concentracións parcelarias de máis de 300 hectáreas.

f) Instalacións de gandería intensiva que superen as seguintes capacidades:

- 1.ª 40.000 prazas para galiñas e outras aves
- 2.ª 55.000 prazas para polos
- 3.ª 2.000 prazas para porcos de engorde
- 4.ª 750 prazas para porcos de cría
- 5.ª 2.000 prazas para gando ovino e caprino
- 6.ª 300 prazas para gando vacún de leite
- 7.ª 600 prazas para vacún de ceba
- 8.ª 20.000 prazas para coellos

g) Instalacións de acuicultura intensiva que teñan unha capacidade de produción superior a 500 toneladas ó ano.

Grupo 2. Industria extractiva

a) Explotacións e frontes dunha mesma autorización ou concesión a ceo aberto de depósitos minerais e demais recursos xeolóxicos das seccións A, B, C e D, o aproveitamento dos cales está regulado pola Lei de minas e pola normativa complementaria, cando se dea algunha das circunstancias seguintes:

- 1.ª Explotacións nas que a superficie de terreo afectado supere as 25 hectáreas.
- 2.ª Explotacións que teñan un movemento total de terras superior a 200.000 metros cúbicos/ano.
- 3.ª Explotacións que se realicen por debaixo do nivel freático, tomando como nivel de referencia o máis elevado entre as oscilacións anuais, ou que poidan supor unha diminución da recarga de acuíferos superficiais ou profundos.

4.ª Explotacións de depósitos ligados á dinámica actual: fluvial, fluvio-glacial, litoral ou eólica. Aquel outros depósitos e turbeiras que polo seu contido en flora fósil poidan ter interese científico para a reconstrución palinolóxica e paleoclimática. Explotación de depósitos mariños.

5.ª Explotacións visibles desde autoestradas, autovías, estradas nacionais e comarcais ou núcleos urbanos superiores a 1.000 habitantes ou situadas a distancias inferiores a dous quilómetros de tales núcleos.

6.ª Explotacións situadas en espazos naturais protexidos ou nunha área que poida visualizarse desde calquera dos seus límites establecidos ou que supoñan un menoscabo ós seus valores naturais.

7.ª Explotacións de substancias que poidan sufrir alteracións por oxidación, hidratación, etc., e que induzan, en límites superiores ós incluídos nas lexislacións vixentes, a acidez, toxicidade ou outros parámetros en concentracións tales que supoñan risco para a saúde humana ou o ambiente, como os minerais con sulfuros, explotacións de combustibles sólidos, explotacións que requiran tratamento por lixiviación in situ e minerais radioactivos.

8.ª Explotacións que estean situadas en terreo de dominio público hidráulico, ou na zona de policía dun leito, e ademais a superficie sexa maior de cinco hectáreas.

9.ª Extraccións que, mesmo non cumprindo ningunha das condicións anteriores, se sitúen a menos de 5 quilómetros dos límites da área que se prevexa afectar polos labores de explotación e as instalacións anexas de calquera explotación ou concesión mineira ó aire libre existente.

b) Minería subterránea, nas explotacións nas que se dea algunha das circunstancias seguintes:

1.ª Que a súa paraxénese poida, por oxidación, hidratación ou disolución, producir augas ácidas ou alcalinas que dean lugar a cambios no pH ou liberen ións metálicos ou non metálicos que supoñan unha alteración do medio natural.

2.ª Que exploten minerais radioactivos.

3.ª Aquelas con minados que se encontren a menos dun quilómetro (medido en plano) de distancia de núcleos urbanos, que poidan inducir riscos por subsistencia.

En tódolos casos, inclúense tódalas instalacións e estruturas necesarias para o tratamento do mineral, amoreamentos temporais ou residuais de estériles de mina ou do aproveitamento mineralúrxico (entulleiras, presas e balsas de auga ou de estériles, plantas de machaqueo ou mineralúrxicas, etc.).

c) Dragaxes:

1.º Extracción de minerais mediante dragaxes, cando se realicen en zonas húmedas protexidas: lagos, lagoas, brañas e encoros clasificados; e no resto de encoros, cando o volume de lama extraída sexa maior de 100.000 metros cúbicos.

2.º Dragaxes mariñas para a obtención de area, cando o volume que se vaia extraer sexa superior a 3.000.000 de metros cúbicos/ano.

d) Extracción de petróleo e gas natural con fins comerciais, cando a cantidade extraída sexa superior a 500 toneladas por día, no caso do petróleo, e de 500.000 metros cúbicos por día, no caso do gas, por concesión.

Grupo 3. Industria enerxética

a) Refinerías de petróleo bruto (coa exclusión das empresas que produzan unicamente lubricantes a partir de petróleo bruto), así como as instalacións de gasificación e de licuefacción de, polo menos, 500 toneladas de carbón de xistos bituminosos (ou de lousa bituminosa) ó día.

b) Centrais térmicas e nucleares:

1.º Centrais térmicas e outras instalacións de combustión con potencia térmica de, polo menos, 300 MW.

2.º Centrais nucleares e outros reactores nucleares, incluídos o desmantelamento ou a clausura definitiva de tales centrais e reactores (con exclusión das instalacións de investigación para a produción e transformación de materiais fisionables e fértiles, a potencia máxima dos cales non supere 1 kW de carga térmica

continua). As centrais nucleares e outros reactores nucleares deixan de considerarse como tales instalacións cando a totalidade do combustible nuclear e doutros elementos radioactivamente contaminados fose retirada de modo definitivo do lugar da instalación.

c) Instalacións de reproceso de combustibles nucleares irradiados.

d) Instalacións deseñadas para calquera dos seguintes fins:

1.º A produción ou enriquecemento de combustible nuclear.

2.º O tratamento de combustible nuclear irradiado ou de residuos de alta actividade.

3.º O depósito final do combustible nuclear irradiado.

4.º Exclusivamente o depósito final de residuos radioactivos.

5.º Exclusivamente o almacenamento (proxectado para un período superior a dez anos) de combustibles nucleares irradiados ou de residuos radioactivos nun lugar distinto do de produción.

e) Instalacións industriais para a produción de electricidade, vapor e auga quente con potencia térmica superior a 100 MW.

f) Tubos para o transporte de gas e petróleo cun diámetro de máis de 800 milímetros e unha lonxitude superior a 40 quilómetros.

g) Construción de liñas aéreas para o transporte de enerxía eléctrica cunha voltaxe igual ou superior a 220 kV e unha lonxitude superior a 15 quilómetros.

h) Instalacións para o almacenamento de produtos petrolíferos maiores de 100.000 toneladas.

i) Instalacións para a utilización da forza do vento para a produción de enerxía (parques eólicos) que teñan 20 ou máis aerogeradores, ou que se encontren a menos de dous quilómetros doutro parque eólico.

Grupo 4. Industria siderúrxica e do mineral. Producción e elaboración de metais

a) Plantas siderúrxicas integrais. Instalacións para a produción de metais en bruto non ferrosos a partir de minerais, de concentrados ou de materias primas secundarias mediante procesos metalúrxicos, químicos ou electrolíticos.

b) Instalacións destinadas á extracción de amianto, así como o tratamento e transformación do amianto e dos produtos que conteñen amianto: para os produtos de amianto-cemento, cunha produción anual de máis de 20.000 toneladas de produtos acabados; para os usos do amianto como materiais de fricción, cunha produción anual de máis de 50 toneladas de produtos acabados; para os demais usos do amianto, unha utilización anual de máis de 200 toneladas.

c) Instalacións para a produción de lingotes de ferro ou de aceiro (fusión primaria ou secundaria), incluídas as instalacións de fundición continua dunha capacidade de máis de 2,5 toneladas por hora.

d) Instalacións para a elaboración de metais ferrosos nas que se realice algunha das seguintes actividades:

1.ª Laminado en quente cunha capacidade superior a 20 toneladas de aceiro en bruto por hora.

2.ª Forxado con martelos a enerxía de impacto dos cales sexa superior a 50 kJ por martelo e cando a potencia térmica utilizada sexa superior a 20 MW.

3.ª Aplicación de capas protectoras de metal fundido cunha capacidade de tratamento de máis de dúas toneladas de aceiro bruto por hora.

e) Fundicións de metais ferrosos cunha capacidade de produción de máis de 20 toneladas por día.

f) Instalacións para a fundición (incluída a aliaxe) de metais non ferrosos, con excepción de metais preciosos, incluídos os produtos de recuperación (refinación, restos de fundición, etc.) cunha capacidade de fusión de máis de 4 toneladas para o chumbo e o cadmio ou 20 toneladas para tódolos demais metais, por día.

g) Instalacións para o tratamento da superficie de metais e materiais plásticos por proceso electrolítico ou químico, cando o volume das cubetas empregadas para o tratamento sexa superior a 30 metros cúbicos.

h) Instalacións de calcinación e de sinterización de minerais metálicos, con capacidade superior a 5.000 toneladas por ano de mineral procesado.

i) Instalacións para a fabricación de cemento ou de clinker en fornos rotatorios, cunha capacidade de produción superior a 500 toneladas diarias, ou de clinker en fornos doutro tipo cunha capacidade de produción superior a 50 toneladas ó día. Instalacións dedicadas á fabricación de cal en fornos rotatorios, cunha capacidade de produción superior a 50 toneladas por día.

j) Instalacións para a fabricación de vidro, incluída a fibra de vidro, cunha capacidade de fusión superior a 20 toneladas por día.

k) Instalacións para a fundición de substancias minerais, incluída a produción de fibras minerais, cunha capacidade de fundición superior a 20 toneladas por día.

l) Instalacións para a fabricación de produtos cerámicos mediante enforado, en particular, tellas, ladrillos, ladrillos refractarios, azulexos, gres ou porcelana, cunha capacidade de produción superior a 75 toneladas por día ou unha capacidade de enforado de máis de 4 metros cúbicos e máis de 300 Kg por metro cúbico de densidade de carga por forno.

Grupo 5. Industria química, petroquímica, téxtil e papeleira

a) Instalacións químicas integradas, é dicir, instalacións para a fabricación a escala industrial de substancias mediante transformación química, nas que se encontran xustapostas varias unidades vinculadas funcionalmente entre si, e que se utilizan para:

1.ª A produción de produtos químicos orgánicos básicos.

2.ª A produción de produtos químicos inorgánicos básicos.

3.ª A produción de fertilizantes a base de fósforo, nitróxeno ou potasio (fertilizantes simples ou compostos).

4.ª A produción de produtos fitosanitarios básicos e de biocidas.

5.ª A produción de produtos farmacéuticos básicos mediante un proceso químico ou biolóxico.

6.ª A produción de explosivos.

b) Tubos para o transporte de produtos químicos cun diámetro de máis de 800 milímetros e unha lonxitude superior a 40 quilómetros.

c) Instalacións para o almacenamento de produtos petroquímicos ou químicos, cunha capacidade de, polo menos, 200.000 toneladas.

d) Plantas para o tratamento previo (operacións tales como o lavado, branqueo, mercerización) ou para a tintura de fibras ou produtos téxtiles cando a capacidade de tratamento supere as 10 toneladas diarias.

e) Plantas para o curtido de peles e coiros cando a capacidade de tratamento supere as 12 toneladas de produtos acabados por día.

f) Plantas industriais para:

1.º A produción de pasta de papel a partir de madeira ou doutras materias fibrosas similares.

2.º A produción de papel e cartón, cunha capacidade de produción superior a 200 toneladas diarias.

g) Instalacións de produción e tratamento de celulosa cunha capacidade de produción superior a 20 toneladas diarias.

Grupo 6. Industrias de productos alimenticios

a) Instalacións industriais para a elaboración de graxas e aceites vexetais e animais, sempre que na instalación se dean de forma simultánea as circunstancias seguintes:

1.ª Que estea situada fóra de polígonos industriais.

2.ª Que se encontre a menos de 500 metros dunha zona residencial.

3.ª Que ocupe unha superficie de, polo menos, unha hectárea.

b) Instalacións industriais para o envasamento e a enlatadura de produtos animais e vexetais. Instalacións a materia prima das cales sexa animal, exceptuado o leite, cunha capacidade de produción superior a 75 toneladas por día de produtos acabados, e instalacións a materia prima das cales sexa vexetal cunha capacidade de produción superior a 300 toneladas por día de produtos acabados (valores medios trimestrais).

c) Instalacións industriais para a fabricación de produtos lácteos, sempre que a instalación reciba unha cantidade de leite superior a 200 toneladas por día (valor medio anual).

d) Instalacións industriais para a fabricación de cervexa e malta, sempre que na instalación se dean de forma simultánea as circunstancias seguintes:

1.ª Que estea situada fóra de polígonos industriais.

2.ª Que se encontre a menos de 500 metros dunha zona residencial.

3.ª Que ocupe unha superficie de, polo menos, unha hectárea.

e) Instalacións industriais para a elaboración de confeitados e xaropes, sempre que na instalación se dean de forma simultánea as circunstancias seguintes:

1.ª Que estea situada fóra de polígonos industriais.

2.ª Que se encontre a menos de 500 metros dunha zona residencial.

3.ª Que ocupe unha superficie de, polo menos, unha hectárea.

f) Instalacións para o sacrificio ou o despezamento de animais cunha capacidade de produción de canais superior a 50 toneladas por día.

g) Instalacións industriais para a fabricación de féculas, sempre que se dean de forma simultánea as circunstancias seguintes:

1.ª Que estea situada fóra de polígonos industriais.

2.ª Que se encontre a menos de 500 metros dunha zona residencial.

3.ª Que ocupe unha superficie de, polo menos, unha hectárea.

h) Instalacións industriais para a fabricación de fariña de peixe e aceite de peixe, sempre que na instalación se dean de forma simultánea as circunstancias seguintes:

1.ª Que estea situada fóra de polígonos industriais.

2.ª Que se encontre a menos de 500 metros dunha zona residencial.

3.ª Que ocupe unha superficie de, polo menos, unha hectárea.

i) Azucreiras cunha capacidade de tratamento de materia prima superior ás 300 toneladas diarias.

Grupo 7. Proxectos de infraestructuras

a) Estradas:

1.º Construción de autoestradas e autovías, vías rápidas e estradas convencionais de novo trazado.

2.º Actuacións que modifiquen o trazado de autoestradas, autovías, vías rápidas e estradas convencionais preexistentes nunha lonxitude continuada de máis de 10 quilómetros.

3.º Ampliación de estradas convencionais que impliquen a súa transformación en autoestrada, autovía ou estrada de dobre calzada nunha lonxitude continuada de máis de 10 quilómetros.

b) Construción de liñas de ferrocarril para tránsito de longo percorrido.

c) Construción de aeroportos con pistas para iniciar o voo e aterrizar dunha lonxitude de, polo menos, 2.100 metros.

d) Vías navegables e portos de navegación interior que permitan o paso de barcos de arqueación superior a 1.350 toneladas.

e) Portos comerciais, pesqueiros ou deportivos.

f) Espigóns e pantaláns para carga e descarga conectados a terra que admitan barcos de arqueación superior a 1.350 toneladas.

g) Obras costeiras destinadas a combater a erosión e obras marítimas que poidan alterar a costa, por exemplo, pola construción de diques, espigóns e outras obras de defensa contra o mar, excluídos o mantemento e a reconstrución de tales obras, cando estas estruturas alcancen unha fondura de, polo menos, 12 metros con respecto á baixamar máxima viva equinoccial.

Grupo 8. Proxectos de enxeñaría hidráulica e de xestión da auga

a) Presas e outras instalacións destinadas a rete-la auga ou a almacenala, sempre que se dea algún dos seguintes supostos:

1.º Presas de máis de 15 metros de altura, sendo esta a diferenza existente entre a cota de coroación e a cota do punto máis baixo da superficie xeral de alicerces.

2.º Presas que, tendo entre 10 e 15 metros de altura, respondan a unha, polo menos, das características seguintes: que a capacidade de represa sexa superior a 100.000 metros cúbicos, ou que se dean características excepcionais de alicerces ou calquera outra circunstancia que permita cualificar a obra como importante para a seguridade ou economía públicas.

3.º Presas e outras instalacións destinadas a reter auga ou a almacenala permanentemente, cando o volume novo ou adicional de auga retida ou almacenada sexa superior a 10 millóns de metros cúbicos.

b) Proxectos para a extracción de augas subterráneas ou a recarga artificial de acuíferos, se o volume anual de auga extraída ou achegada é igual ou superior a 10 millóns de metros cúbicos.

c) Proxectos para o transvasamento de recursos hídricos entre bacías fluviais, excluídos os transvasamentos de auga potable por tubos, en calquera dos seguintes casos:

1.º Que o transvasamento teña por obxecto evita-la posible escaseza de auga e o volume de auga transvasada sexa superior a 100 millóns de metros cúbicos ó ano.

2.º Que o fluxo medio plurianual da bacía da extracción supere os 2.000 millóns de metros cúbicos ó ano e o volume de auga transvasada supere o 5 por cento do devandito fluxo.

3.º En tódolos demais casos, cando algunha das obras que constitúen o transvasamento figure entre as comprendidas neste anexo I.

d) Construción de vías navegables terra adentro; obras de canalización e proxectos de defensa de cursos naturais, sempre que afecten a canles que atravesen algunha das seguintes áreas: brañas; zonas costeiras; zonas de montaña e de bosque; reservas naturais e parques; áreas clasificadas ou protexidas pola lexislación vixente, ou áreas de protección especial designadas en aplicación da Directiva 79/409/CEE, do Consello, do 2 de abril, relativa á conservación das aves silvestres, e da Directiva 92/43/CEE, do 21 de maio, relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres; áreas nas que se superasen os obxectivos de calidade ambiental establecidos na lexislación comunitaria; áreas de gran densidade demográfica; paisaxes con significación histórica, cultural ou arqueolóxica.

e) Instalacións de acueductos de longa distancia, cando a lonxitude sexa maior de 10 quilómetros e a sección cumpra algún dos supostos seguintes:

1.º Condución en tubo, cando o diámetro deste sexa superior a 1 metro.

2.º Condución mediante varios tubos, cando a suma dos diámetros deles sexa superior a 1,20 metros.

3.º Condución en canle, cando o caudal supere os 5 metros cúbicos por segundo.

f) Plantas de tratamento de augas residuais cando se dea algún dos seguintes supostos:

1.º Capacidade da planta superior a 150.000 habitantes-equivalentes.

2.º Cando a vertedura do efluente afecte un medio acuático cualificado como sensible.

3.º En caso de río, cando a localización da vertedura do efluente estea próxima, augas arriba, a tomas de abastecemento humano.

Grupo 9. Proxectos de tratamento e xestión de residuos

a) Instalacións de incineración de residuos perigosos [definidos no artigo 3.c) da Lei 10/1998, do 21 de abril, de residuos], así como as de eliminación dos ditos residuos mediante depósito en vertedoiro, depósito de seguridade ou tratamento químico (como se define no epígrafe D9 do anexo IIA da Directiva 75/442/CEE, do Consello, do 15 de xullo, relativa ós residuos).

b) Instalacións de incineración de residuos non perigosos ou de eliminación dos devanditos residuos mediante tratamento químico (como se define no epígrafe D9 do anexo IIA da Directiva 75/442/CEE), cunha capacidade superior a 100 toneladas diarias.

c) Vertedoiros de residuos non perigosos que reciban máis de 10 toneladas por día ou que teñan unha capacidade total de máis de 25.000 toneladas, excluídos os vertedoiros de residuos inertes.

Grupo 10. Outros proxectos

a) Transformacións de uso do solo que impliquen eliminación da cuberta vexetal arbustiva, cando as ditas transformacións afecten a superficies superiores a 100 hectáreas.

b) Os seguintes proxectos correspondentes a actividades listadas no anexo I, que, non acadando os valores dos limiares establecidos nel, se desenvolvan en zonas especialmente sensibles, designadas en aplicación das Directivas 79/409/CEE e 92/43/CEE, ou en brañas incluídas na lista do convenio de Ramsar:

1.º Primeiras repoboacións forestais cando comporten riscos de graves transformacións ecolóxicas negativas.

2.º Proxectos para destinar terreos incultos ou áreas seminaturais á explotación agrícola intensiva, que impliquen a ocupación dunha superficie maior de 10 hectáreas.

3.º Proxectos de xestión de recursos hídricos para a agricultura, con inclusión de proxectos de rega ou de drenaxe de terreos, cando afecten a unha superficie maior de 10 hectáreas.

4.º Transformacións de uso do solo que impliquen eliminación da cuberta vexetal, cando as ditas transformacións afecten a superficies superiores a 10 hectáreas.

5.º Concentracións parcelarias.

6.º Explotacións e fronteiras dunha mesma autorización ou concesión ó aire libre de depósitos minerais e demais recursos xeolóxicos das seccións A, B, C e D, o aproveitamento dos cales está regulado pola Lei de minas e normativa complementaria, cando a superficie de terreo afectado pola explotación supere as 2,5 hectáreas ou a explotación estea situada en terreo de dominio público hidráulico, ou na zona de policía dun leito.

7.º Tubos para o transporte de produtos químicos e para o transporte de gas e petróleo cun diámetro de máis de 800 milímetros e unha lonxitude superior a 10 quilómetros.

8.º Liñas aéreas para o transporte de enerxía eléctrica cunha lonxitude superior a tres quilómetros.

9.º Parques eólicos que teñan máis de 10 aerogeneradores.

c) Os proxectos que se citan a continuación, cando se desenvolvan en zonas especialmente sensibles, designadas en aplicación das Directivas 79/409/CEE e 92/43/CEE, ou en brañas incluídas na lista do convenio de Ramsar:

1.º Instalacións para a produción de enerxía hidroeléctrica.

2.º Construción de aeródromos.

3.º Proxectos de urbanizacións e complexos hoteleiros fóra das zonas urbanas e construcións asociadas, incluída a construción de centros comerciais e de aparcadoiros.

4.º Pistas de esquí, remontes e teleféricos e construcións asociadas.

5.º Parques temáticos.

6.º Vertedoiros de residuos non perigosos non incluídos no grupo 9 deste anexo I, así como de residuos inertes, que ocupen máis dunha hectárea de superficie medida en verdadeira magnitude.

Nota: o fraccionamento de proxectos de igual natureza e realizados no mesmo espazo físico non impedirá a aplicación dos limiares establecidos neste anexo; para estes efectos acumularanse as magnitudes ou dimensións de cada un dos proxectos considerados.

ANEXO II

Proxectos recollidos no número 2 do artigo 1

Grupo 1. Agricultura, silvicultura, acuicultura e gandería

a) Proxectos de concentración parcelaria de máis de 100 hectáreas (excepto os incluídos no anexo I).

b) Primeiras repoboacións forestais cando comporten riscos de graves transformacións ecolóxicas negativas.

c) Proxectos de xestión de recursos hídricos para a agricultura, con inclusión de proxectos de rega ou de drenaxe de terreos cando afecten unha superficie maior de 10 hectáreas (proxectos non incluídos no anexo I), ou ben proxectos de consolidación e mellora de regadíos de máis de 100 hectáreas.

Grupo 2. Industria extractiva

a) Perforacións profundas, con excepción das perforacións para investiga-la estabilidade dos solos, en particular:

- 1.º Perforacións xeotérmicas.
- 2.º Perforacións para o almacenamento de residuos nucleares.
- 3.º Perforacións para o abastecemento de auga.

b) Instalacións industriais no exterior para a extracción de carbón, petróleo, gas natural, minerais e lousas bituminosas.

c) Instalacións industriais no exterior e no interior para a gasificación do carbón e lousas bituminosas.

d) Dragaxes mariñas para a obtención de area (proxectos non incluídos no anexo I).

Grupo 3. Industria enerxética

a) Instalacións industriais para o transporte de gas, vapor e auga quente; transporte de enerxía eléctrica mediante liñas aéreas (proxectos non incluídos no anexo I) que teñan unha lonxitude superior a tres quilómetros.

b) Fabricación industrial de briquetas de hulla e de lignito.

c) Instalacións para a produción de enerxía hidroeléctrica (cando, segundo o establecido no anexo I, non o esixa calquera das obras que constitúen a instalación).

d) Instalacións de oleodutos e gasodutos (proxectos non incluídos no anexo I), excepto en solo urbano, que teñan unha lonxitude superior a 10 quilómetros.

e) Almacenamento de gas natural sobre o terreo. Tanques con capacidade unitaria superior a 200 toneladas.

f) Almacenamento subterráneo de gases combustibles. Instalacións con capacidade superior a 100 metros cúbicos.

g) Instalacións para o procesamento e almacenamento de residuos radioactivos (que non estean incluídas no anexo I).

Grupo 4. Industria siderúrxica e do mineral. Producción e elaboración de metais

a) Fornos de coque (destilación seca do carbón).

b) Instalacións para a produción de amianto e para a fabricación de produtos baseados no amianto (proxectos non incluídos no anexo I).

c) Instalacións para a fabricación de fibras minerais artificiais.

d) Estaleiros.

e) Instalacións para a construción e reparación de aeronaves.

f) Instalacións para a fabricación de material ferroviario.

g) Instalacións para a fabricación e montaxe de vehículos de motor e fabricación de motores para vehículos.

h) Embutido de fondo mediante explosivos ou expansores do terreo.

Grupo 5. Industria química, petroquímica, téxtil e papeleira

a) Tratamento de produtos intermedios e produción de produtos químicos.

b) Produción de pesticidas e produtos farmacéuticos, pinturas e vernices, elastómeros e peróxidos.

c) Instalacións de almacenamento de produtos petroquímicos e químicos (proxectos non incluídos no anexo I).

d) Fabricación e tratamento de produtos a base de elastómeros.

Grupo 6. Proxectos de infraestructuras

a) Proxectos de zonas industriais.

b) Proxectos de urbanizacións e complexos hoteleiros fóra das zonas urbanas e construcións asociadas, incluída a construción de centros comerciais e de aparcadoiros (proxectos non incluídos no anexo I).

c) Construción de liñas de ferrocarril, de instalacións de transbordo intermodal e de terminais intermodais (proxectos non incluídos no anexo I).

d) Construción de aeródromos (proxectos non incluídos no anexo I).

e) Obras de alimentación artificial de praias cun volume de achega de area que supere os 500.000 metros cúbicos, ou que requiran a construción de diques ou espigóns (proxectos non incluídos no anexo I).

f) Tranvías, metros aéreos e subterráneos, liñas suspendidas ou liñas similares dun determinado tipo, que sirvan exclusiva ou principalmente para o transporte de pasaxeiros.

Grupo 7. Proxectos de enxeñaría hidráulica e de xestión da auga

a) Extracción de augas subterráneas ou recarga artificial de acuíferos cando o volume anual de auga extraída ou achegada sexa igual ou superior a 300.000 metros cúbicos (proxectos non incluídos no anexo I).

b) Proxectos para o transvasamento de recursos hídricos entre bacías fluviais cando o volume de auga transvasada sexa superior a cinco millóns de metros cúbicos. Exceptúanse os transvasamentos de auga potable por tubos ou a reutilización directa de augas depuradas (proxectos non incluídos no anexo I).

Grupo 8. Outros proxectos

a) Pistas permanentes de carreiras e de probas para vehículos motorizados.

b) Instalacións de eliminación de residuos non incluídas no anexo I.

c) Depósitos de lama.

d) Instalacións de almacenamento de chatarra, incluídos vehículos inservibles e instalacións de desmantelamento.

e) Instalacións ou bancos de proba de motores, turbinas ou reactores.

f) Instalacións para a recuperación ou destrución de substancias explosivas.

g) Pistas de esquí, remontes e teleféricos e construcións asociadas (proxectos non incluídos no anexo I).

h) Campamentos permanentes para tendas de campaña ou caravanas.

i) Parques temáticos (proxectos non incluídos no anexo I).

j) Recuperación de terras ó mar.

k) Calquera cambio ou ampliación dos proxectos que figuran nos anexos I e II, xa autorizados, executados, ou en proceso de execución, que poidan ter efectos adversos significativos sobre o ambiente, é dicir, cando se produza algunha das incidencias seguintes:

1.ª Incremento significativo das emisións á atmosfera.

2.ª Incremento significativo das verteduras a leitos públicos ou ó litoral.

3.ª Incremento significativo da xeración de residuos.

4.ª Incremento significativo na utilización de recursos naturais.

5.ª Afección de áreas de especial protección designadas en aplicación das Directivas 79/409/CEE e 92/43/CEE, ou a brañas incluídas na lista do convenio Ramsar.

l) Os proxectos do anexo I que serven exclusiva ou principalmente para desenvolver ou ensaiar novos métodos ou produtos e que non se utilicen por máis de dous anos.

Nota: o fraccionamento de proxectos de igual natureza e realizados no mesmo espazo físico non impedirá a aplicación dos limiares establecidos neste anexo; para estes efectos acumularanse as magnitudes ou dimensións de cada un dos proxectos considerados.

ANEXO III

Criterios de selección establecidos no número 2 do artigo 1

1. Características dos proxectos

As características dos proxectos deberán considerarse, en particular, desde o punto de vista de:

- a) O tamaño do proxecto.
- b) A acumulación con outros proxectos.
- c) A utilización de recursos naturais.
- d) A xeración de residuos.
- e) Contaminación e outros inconvenientes.
- f) O risco de accidentes, considerando en particular as substancias e as tecnoloxías utilizadas.

2. Localización dos proxectos

A sensibilidade ambiental das áreas xeográficas que poidan verse afectadas polos proxectos deberá considerarse tendo en conta, en particular:

- a) O uso existente do solo.
- b) A relativa abundancia, calidade e capacidade rexenerativa dos recursos naturais da área.
- c) A capacidade de carga do medio natural, con especial atención ás áreas seguintes:

- 1.ª Brañas.
- 2.ª Zonas costeiras.
- 3.ª Áreas de montaña e de bosque.
- 4.ª Reservas naturais e parques.
- 5.ª Áreas clasificadas ou protexidas pola lexislación do Estado ou das comunidades autónomas; áreas de especial protección designadas en aplicación das Directivas 79/409/CEE e 92/43/CEE.
- 6.ª Áreas nas que se superaron xa os obxectivos de calidade ambiental establecidos na lexislación comunitaria.
- 7.ª Áreas de gran densidade demográfica.
- 8.ª Paisaxes con significación histórica, cultural ou arqueolóxica.

3. Características do potencial impacto

Os potenciais efectos significativos dos proxectos deben considerarse en relación cos criterios establecidos nos anteriores números 1 e 2, e tendo presente en particular:

- a) A extensión do impacto (área xeográfica e tamaño da poboación afectada).
- b) O carácter transfronteirizo do impacto.
- c) A magnitude e a complexidade do impacto.
- d) A probabilidade do impacto.
- e) A duración, frecuencia e reversibilidade do impacto.

18137 REAL DECRETO LEI 10/2000, do 6 de outubro, de medidas urxentes de apoio ós sectores agrario, pesqueiro e do transporte. («BOE» 241, do 7-10-2000, e «BOE» 244, do 11-10-2000.)

O gasóleo de uso agrícola, pesqueiro e do transporte, ó igual que os carburantes para outros usos, vén sufrindo unha alza de prezo como consecuencia da suba do petróleo e a importante apreciación do dólar fronte ó euro.

O Goberno, sensible á realidade desta crise producida por factores externos, analizou coas organizacións máis representativas dos sectores afectados a magnitude do impacto económico nos ámbitos agrario e pesqueiro, logrando un amplo consenso sobre a adopción dun paquete de medidas tendentes a paliar a negativa incidencia do aumento do prezo do cru e a afondar na liberalización dos sectores.

Polo presente real decreto lei incorpóranse modificacións ó réxime fiscal aplicable ó sector agrario, do mesmo xeito que se lles facilita ás cooperativas agrarias a distribución de gasóleo B a terceiros non socios delas. As medidas fiscais afectan ó réxime das cooperativas agrarias no imposto sobre sociedades e ó réxime especial da agricultura, gandería e pesca no imposto sobre o valor engadido.

No ámbito do Imposto sobre Sociedades permítese que as cooperativas agrarias realicen a actividade de distribución de gasóleo B a terceiros non socios, sen que iso supoña a perda da condición de especialmente protexidas.

En canto ó réxime especial da agricultura, gandería e pesca no imposto sobre o valor engadido considérase necesaria a elevación da compensación a tanto alzado que reciben os empresarios incluídos no réxime, tendo en conta o incremento que se produciu nas cotas soportadas como consecuencia da subida do prezo dos carburantes. Esta compensación, que se cuantificaba ata agora no 5 por 100 do prezo de venda dos produtos obtidos nas explotacións, ou dos servizos accesorios incluídos no réxime, pasa a situarse no 8 por 100 para os produtos e servizos de explotacións agrícolas e forestais e no 7 por 100 para os produtos e servizos das explotacións gandeiras e pesqueiras. Esta compensación determinouse, tal e como dispón a Directiva 77/388/CEE, do 17 de maio, sexta directiva do Consello en materia do imposto sobre o valor engadido, sobre a base dos datos macroeconómicos relativos exclusivamente ós agricultores sometidos ó réxime.

Por outra parte, a subida do prezo dos carburantes veu a agrava-la actual situación das empresas dedicadas á pesca marítima nas súas distintas modalidades, que demanda a adopción de medidas tendentes a corrixi-la taxa de desemprego e a precariedade dos contratos de traballo vixentes neste sector.

Esta situación, especialmente preocupante nos últimos meses, evidencia a necesidade de articular normativamente medidas concretas no que á cotización da Seguridade Social se refire.

Por tales causas, considérase ineludible establecer bonificacións nas cotas empresariais á Seguridade Social e nas dos traballadores por conta allea e por conta propia ou autónomos incluídos no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores do mar, debidamente graduadas e limitadas no tempo para superar esta actual situación, que se considera transitoria.

Pero ó mesmo tempo, é necesario que tales bonificacións non impliquen una diminución nos ingresos por cotas da Seguridade Social, para o que resulta